

שלא היה מכון השעה לקלל. משל וכו'. משום כך, ויקח בלק את בלעם וגו'. הוא היה מתקין אותו ואוחזו לכל.

ויעלהו במות בעל. מה זה ויעלהו במות בעל? אלא השגיח בכשפיו באיזה צד יאחזו בהם, ומצא שעתידיים ישראל לעשות במות ולעבד לבעל, כמו שכתוב, וילכו אחרי הבעל. וירא משם קצה העם, ראה את גדולי העם ומלכם שעובדים לו, כמו שכתוב (מלכים א-יח) ויקראו בשם הבעל, וכתוב (שם) אם ה' האלהים וגו'. פיון שראה בלעם שעתידיים ישראל לזה, מיד - ויאמר בלעם אל בלק בנה לי בזה שבעה מזבחת.

רבי יוסי ורבי יהודה. אחד אמר, כנגד מזבחות של הראשונים הקריב אותם שבעה מזבחות. ואחד אמר, בחכמה עשה הכל, ומצא שחלק ישראל בשבע דרגות נקשרו. ומשום זה סדר שבעה מזבחות.

לאדם שהיה לו אהוב אחד שהשאיר לו אביו, ובני אדם פחדו להתקוטט עמו בגלל אותו אוהב. לימים בא אדם אחד ורצה לעורר קטטה עמו. אמר: מה אעשה? אם אעיר קטטה עמו, הרי אותו אוהב שקשור אתו, ואני לא אוכל. אמר: מה אעשה? שלח דורון לאותו אוהב. אמר אותו אוהב: וכי מה יש לאיש הזה איתי?! ידעתי שזה בגלל אותו בן אהובי. אמר: דורון זה לא יפגס לפני. ורקו אותו לכלבים שיאכלוהו.

כך בלעם בא לעורר קטטה בישראל, וראה שלא יכול, בגלל אותו אוהב עליון שלהם. (בבב)

מבלעם, בר דלא הוה מכיון שענתא ללטייא. משל וכו'. בגין כך ויקח בלק את בלעם וגו'. הוא הוה אתקין ליה ואחיד ליה לכלא.

ויעלהו במות בעל. מאי ויעלהו במות בעל. אלא אשגח בחרשוי, במאי סטרא יתאחיד בהו, ואשפח דזמינין ישראל למעבד במות, ולמפלח לבעל. כמה דכתיב, וילכו אחרי הבעל. וירא משם קצה העם, חמא רברבי דעמא, ומלפא דלהון, דפלחין ליה, כמה דכתיב (מלכים א יח) ויקראו בשם הבעל, וכתיב (מלכים א יח) אם יי האלהים וגו'. פיון דחמא בלעם, דזמינין ישראל להאי, מיד ויאמר בלעם אל בלק בנה לי בזה שבעה מזבחת.

(חסר כתיב).

רבי יוסי ורבי יהודה, חד אמר לקבלי מדבחן דקדמאי, אקריב אינון שבעה מדבחן. וחד אמר, בחכמתא עבד פלא, ואשפח דחולקיהון דישראל בשבעה דרגין אתקשרו. בגין כך אסדר שבעה מדבחן.

לבר נש דהוה ליה רחימא חד, דשבק ליה אבוי. ובני נשא מסתפו לקטטה בהדיה, בגין ההוא רחימא. ליומין, אתא בר נש חד, ובעא לאתערא קטטו בהדיה. אמר, מה אעביד, אי אתער ביה קטטא, הא ההוא רחימא דאתקשר בהדיה, ולא יכילנא, אמר מה עבד, שדר ליה דורון לההוא רחימא. אמר ההוא רחימא, וכי מה אית ליה להאי בר נש גפאי, ידענא דבגין ההוא בר רחימאי הוא. אמר, האי דורון לא ייעול קמאי, זמינו ליה לכלפי ויכלוגיה.

כך בלעם, אתא לאתערא קטטו בהו בישראל, וחמא דלא יכיל בגין ההוא רחימא עלאה

דלהון, (כמה דאת אמר (משלי כז) רעד ורע אביו אל תעזוב). שארי

לתקנא קמיה דורון. אמר

שנאמר (משלי כז) רעך ורע אביך אל תעזב
התחיל לתקן לפניו דורון. אמר
הקדוש ברוך הוא: רשע! ומה
יש לך אלי? ! אתה רוצה להודווג
אתי? הרי דורונך מזמן לכלבים.
בא וראה מה כתוב, ויקר אלהים
אל בלעם. ואמר רבי שמעון,
לשון קרי וטמאה. דורונך נמסר
לאלה ולא יכנס לפני.

רבי אבא אמר, ויקר - כמו
שנאמר (תהלים קמו) לפני קרתו מי
יעמד. הוא היה עתיד שבאותו
דורון יוכל לישראל. מה כתוב?
ויקר אלהים. קרר עצמו ממה
שניה חושב, ויקר אלהים, כמו
שנחבאר, שהתעורר עליו מצד
הטמאה.

רבי אלעזר אמר, ויקר - בלעם
חשב שבאותו דורון יכנס להזיק
את ישראל, והקדוש ברוך הוא
עקר אותו מלפני אותו דורון.
ועקר את בלעם ממה שחשב,
ועקר (אותו מאותה דרגה) את אותה
דרגה. זהו שכתוב ויקר, כמו
שנאמר (משלי ז) יקרונה ערבי נחל.
אמר לו: רשע! אינך פדאי
להתקשר אלי ולהכנס לפני.
דורונך נמסר לכלבים.

אמר רבי שמעון, בא ראה, רשע
זה היה געל הכל, שלא תמצא
בכל הפרשה הזו ויאמר ה' אל
בלעם, או וידבר ה', חס ושלום.
מה כתוב? וישם ה' דבר בפי
בלעם וגו', כמי ששם מחסום
בפי החמור שלא יסטה פאן או
פאן. כך - וישם ה' דבר בפי וגו'.
אמר לו הקדוש ברוך הוא:
רשע! אתה חושב שעל ידך
תהיה ותתקיים ברכה בבני או
ההפך - לא צריכים הם לך, כמו
שאומרים לצרעה וכו'. אלא אתה
שוב אל בלק, וכשתפתח פיך, לא
יהיה ברשותך. ולא בפיך תלוי
הדבור, אלא וכה תדבר. הרי פה,

קדשא בריך הוא, רשע ומה אית לך גבאי,
את בעי לאזדווגא בבני, הרי דורונך זמין
לכלבי. תא חזי, מה כתוב, ויקר אלהים אל
בלעם. ואמר רבי שמעון, לשון קרי וטומאה.
דורונך לאלין אתמסר ולא ייעול קמאי.

רבי אבא אמר, ויקר: כמה דאת אמר, (תהלים
קמו) לפני קרתו מי יעמוד. הוא היה זמין,
דבה הוא דורון, יכיל בהו בישראל. מה כתוב.
ויקר אלהים. קריר גרמיה מן דא דהיה חשיב.
ויקר אלהים, כמה דאתמר, דאתער עליה
מסטרא דמסאבותא.

רבי אלעזר אמר, ויקר, בלעם חשיב דבה הוא
דורון ייעול לאבאשא להו לישראל,
וקודשא בריך הוא אעקר ליה מקמיה לההוא
דורון. ואעקר ליה לבלעם, ממה דהיה חשיב.
ואעקר (ס"א ליה מההוא דרגא), לההוא דרגא הדא הוא
דכתיב ויקר. כמה דאת אמר (משלי לו) יקרונה
עורבי נחל. אמר ליה, רשע, לית אנת פדאי
לאתקשרא בהדאי (דף ר"י ע"ב) ולמיעל קמאי.
דורונך לכלבי אתמסר.

אמר רבי שמעון, תא חזי, האי רשע, געלא
דכלא הוה. דלא תשפח בכל פרשתא
דא, ויאמר יי אל בלעם, או וידבר יי, חס
ושלום. מה כתוב. וישם יי דבר בפי בלעם
וגו', כמאן דשוי חסמא בפום חמרא, דלא
יסטי הקא או הקא, פה וישם יי דבר בפי וגו'.
אמר ליה קדשא בריך הוא, רשע, את חשיב
דעל ידך יהא ויתקיים ברכה בבני, או
אפכא. לא צריכין אינון לך, כמה דאמרין
לצרעה וכו'. אלא את שוב אל בלק, וכד
תפתח פומך, לא יהא ברשותך. ולא בפומך
תלייא מלולא, אלא וכה תדבר. הרי כ"ה,
דזמינא לברכא לון. פה, תמליל ברכה בבני,